

Dosarul nr. 3ra-1246/22
2-20150953-01-3ra-07122022

prima instanță: Judecătoria Ungheni (jud: D. Racoviță)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh.Mîra, G.Dașchevici, A.Bostan)

Î N C H E I E R E

07 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Anastasia Delinschi, reprezentată de avocatul Igor Trofim,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Delinschi împotriva notarului Constantin Scaletchi, terți Diana Delinschi, Vasilisa Delinschi cu privire la contestarea actului administrativ individual,

împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost admise apelurile declarate de Diana Delinschi și notarul Constantin Scaletchi, casată hotărârea din 02 septembrie 2021 a Judecătoriei Ungheni cu emiterea unei noi decizii,

c o n s t a t ă :

La 30 noiembrie 2020, Anastasia Delinschia depus cerere de chemare în judecată împotriva notarului Constantin Scaletchi, cu privire la contestarea actului administrativ individual, solicitând de a considera ca fiind ilegal refuzul notarului Constantin Scaletchi în eliberarea Anastasiei Delinschi a certificatului de moștenitor legal, unde să fie indicată cota „1” din masa succesorală care i se cuvine din urma decesului soțului său Vasile Delinschi; a obliga notarul Constantin Scaletchi să elibereze Anastasiei Delinschi certificatul de moștenitor legal, unde să fie indicată cota „unul întreg” din masa succesorală care i se cuvine din urma decesului soțului său Vasile Delinschi.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este soția (soț supraviețuitor) defunctului Vasile Delinschi, care a decedat la xxxxx.

Reclamanta susține că potrivit art. 1500 din Codul civil (în redacția de la momentul deschiderii succesiunii) ea face parte din categoria moștenitorilor de clasa I. De rând cu reclamanta, calitatea de moștenitor de clasa I o are feciorul defunctului – Ivan Delinschi, fiica defunctului – Diana Delinschi și mama defunctului – Vasilisa Delinschi.

Fiul defunctului Ivan Delinschi, la 26 martie 2018, a renunțat la moștenire în favoarea reclamantei. Fiica defunctului Diana Delinschi și mama defunctului Vasilisa Delinschi, în termenul de șase luni de la deschiderea moștenirii, nu au depus la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declarație de acceptare a succesiunii, dar nici nu au

intrat în posesiunea patrimoniului succesoral. Dosarul succesoral se află în gestiunea notarului Constantin Scaletchi.

La 21 octombrie 2020, reclamanta a înaintat către notarul Constantin Scaletchi cerere privind eliberarea certificatului de moștenitor legal, unde să fie indicată cota „1”.

Prin răspunsul din 02 noiembrie 2020 notarul Constantin Scaletchi i-a refuzat în eliberarea certificatului de moștenitor legal solicitat, motivând că fiica defunctului și mama defunctului nu și-au expus părerea în raport cu succesiunea și cu faptul expirării termenului de șase luni de acceptare a acesteia, care este un termen de prescripție și nu unul de decădere.

Reclamanta nu este de acord cu acest refuz, invocând că fiica defunctului Diana Delinschi și mama defunctului Vasilisa Delinschi într-o perioadă de circa trei ani nu s-au adresat în instanța de judecată și nu au solicitat de la ceilalți moștenitori care au acceptat succesiunea în termen, să fie incluse în cercul moștenitorilor, fără a se adresa în instanța de judecată. Prin urmare, prin acțiunile, mai precis, prin inacțiunile acestora, se denotă actul de renunțare de la moștenire.

În termenul de șase luni, de la deschiderea moștenirii, moștenitorul are opțiunea de a accepta prin declarația de acceptare a moștenirii, făcută la notar sau prin intrarea în posesie asupra bunurilor care formează masa succesorală.

Tot în termenul de șase luni de la deschiderea moștenirii, moștenitorul are opțiunea să renunțe de la moștenire prin declarația făcută la notar sau prin faptul că nu a făcut declarație de acceptare a moștenirii la notar, așa cum și prin faptul că nu a intrat în posesia bunurilor care formează masa succesorală. Fiica defunctului și mama defunctului în termenul de șase luni de la deschiderea moștenirii, nu au făcut declarație de acceptare a moștenirii la notar, așa cum și nu au intrat în posesia bunurilor care formează masa succesorală. Prin urmare acestea, în termenul prevăzut de lege, care de altfel nu este un termen de prescripție, ci anume că unul de decădere, de fapt și de drept, și-au exprimat actul de renunțare de la moștenire. În așa fel, toată masa succesorală rămasă de la defunctul Vasile Delinschi îi revine unicului moștenitor legal de clasa întâi care a acceptat moștenirea prin declarația de acceptare, făcută la notarul Constantin Scaletchi, și anume reclamantei Anastasia Delinschi.

În opinia reclamantei, motivele expuse de notar, precum că fiica defunctului și mama defunctului urmează a se expune cu părerea în raport cu succesiunea și cu faptul expirării termenului de acceptare a succesiunii, nu este un motiv legal de a refuza confirmarea dreptului succesoralului care a acceptat întreaga masă succesorală.

Prin încheierea din 05 februarie 2021 a judecătoriei Ungheni au fost atrași în calitate de terți în prezenta acțiune Diana Delinschi și Vasilisa Delinschi.

Prin hotărârea din 02 septembrie 2021 a Judecătoriei Ungheni s-a admis acțiunea. S-a anulat refuzul notarului public Constantin Scaletchi privind eliberarea Anastasiei Delinschi a certificatului de moștenitor legal cu indicarea a unui întreg cotă-parte din masa succesorală care i se cuvine în urma decesului soțului său, Vasile Delinschi, exprimat prin răspunsul nr. 58 din 02 noiembrie 2020. S-a obligat notarul public Constantin Scaletchi să elibereze Anastasiei Delinschi certificatul de moștenitor legal cu indicarea a unui întreg cotă-parte din masa succesorală care i se cuvine în urma decesului soțului său, Vasile Delinschi.

Nefiind de acord cu hotărârea din 02 septembrie 2021 a Judecătoriei Ungheni, la 03 septembrie 2021 Diana Delinschi și la 10 septembrie 2021 notarul Constantin

Scaletchi, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Cod administrativ, au contestat-o cu apel.

Conform recipiselor anexat la materialele dosarului, hotărârea integrală a instanței de fond a fost notificată reprezentantului Diane Delinschi, precum și notarului Constantin Scaletchi la data de 08 noiembrie 2021 (f.d.100-101), iar motivările apelurilor au fost depuse, corespunzător, la 19 noiembrie 2021 și 23 noiembrie 2021, astfel cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Cod administrativ.

Prin decizia din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile declarate de Diana Delinschi și notarul Constantin Scaletchi, a fost casată hotărârea din 02 septembrie 2021 a Judecătoriei Ungheni cu emiterea unei noi decizii de admitere în parte a acțiunii. S-a anulat refuzul notarului public Constantin Scaletchi privind eliberarea Anastasiei Delinschi a certificatului de moștenitor legal, exprimat prin răspunsul nr. 58 din 02 noiembrie 2020. S-a obligă notarul public Constantin Scaletchi să elibereze Anastasiei Delinschi certificatul de moștenitor legal în urma decesului soțului său, Vasile Delinschi. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 09 iunie 2022 Anastasia Delinschi, reprezentată de avocatul Igor Trofim, a depus recurs împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel ca fiind nefondată și menținerea hotărârii instanței de fond.

La 20 decembrie 2022 Curtea Supremă de Justiție a notificat intimaților copia recursului, acordându-le posibilitatea de a depune referințe, însă acești nu au făcut uz de dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe (f.d.158-160).

Examinând recursul depus de Anastasia Delinschi, reprezentată de avocatul Igor Trofim, Completul Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin.(1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel. Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termen, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

În conformitate cu art.96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Din dispozițiile art. 97 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, rezultă că, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Iar, reieșind din prevederile art.109 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Din actele cauzei cert rezultă că, la 10 mai 2022 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat, în ședință publică, dispozitivul deciziei contestate și la 09 iunie 2022 Anastasia Delinschi, reprezentată de avocatul Igor Trofim, a depus recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond. (f.d. 154).

Tot din actele cauzei, Completul Curții Supreme de Justiție reține că, decizia motivată a fost expediată prin intermediul oficiului poștal de către Curtea de Apel Chișinău în adresa recurentei Anastasiei Delinschi, însă date care să confirme recepționarea ei la materialele dosarului lipsesc.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia motivată a instanței de apel și în adresa reprezentantului recurente Anastasia Delinschi, avocatului Igor Trofim, indicată în mandatul avocațional (f.d 52). Însă, avocatul Igor Trofim nu a ridicat de la oficiul poștal trimiterea poștală respectivă, aceasta la data de 16 octombrie 2022, fiind restituită instanței de judecată de către oficiul poștal, cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 153).

În corespundere cu art. 105 alin. (1) și (2) Cod administrativ, dacă notificarea nu poate fi efectuată conform art.103 lit.c) sau art.104, înscrisul de notificat poate fi depus la oficiul poștal în a cărui circumscripție se află locul notificării. Persoana care efectuează notificarea menționează data notificării pe plicul înscrisului de notificat. Despre depunere se întocmește o înștiințare scrisă, care se atașează la ușa locuinței persoanei ce urmează a fi notificată, la ușa spațiilor ei de activitate sau la ușa instituției comunitare în care locuiește. Înștiințarea trebuie să conțină data atașării, denumirea și adresa oficiului poștal la care se depune înscrisul de notificat, precum și date despre durata termenului de păstrare și începutul curgerii acestuia.

Alineatul (3) art. 105 din Codul administrativ stipulează că înscrisul se consideră notificat odată cu atașarea înștiințării scrise.

Dispoziții similare sunt prevăzute și la pct. 82 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, potrivit cărora trimiterile poștale (scrisorile) cu mențiunea „Predare în mână proprie”, „citație” sau „înștiințare” se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală.

Avizul de sosire, potrivit pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, este un formular, prin care destinatarul trimiterii poștale este invitat să se prezinte la oficiul poștal pentru a o ridica.

Punctul 101 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, prevede că trimiterile poștale se păstrează în unitatea poștală, în așteptarea destinatarului, timp de 15 zile calendaristice pentru trimiterile poștale interne, din ziua următoare zilei de sosire a acestora la oficiul poștal de destinație.

Potrivit informației publice plasate pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei”, la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track & Trace)”, rezultă că livrarea pe adresa de corespondență a lui Igor Trofim a fost nereușită, deoarece la 13 octombrie 2022 destinatarul nu era disponibil, însă factorul poștal a informat despre posibilitatea primirii trimiterii poștale, fiind lăsat aviz de sosire pentru a se prezenta la oficiul poștal și a ridica trimiterea poștală. Însă, notificarea nu a fost reclamată de către avocatul Igor Trofim.

Instanța de recurs reține că în contextul în care notificarea a fost returnată instanței de apel, deoarece nu a fost reclamată, urmează a fi aplicate prevederile alin. (3) al art. 105 Cod administrativ, potrivit cărora înscrisul se consideră notificat odată cu atașarea înștiințării scrise.

În speță, avocatul Igor Trofim nu a recepționat trimiterea poștală și nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a ridica trimiterea poștală, deși la 13 octombrie 2022 a fost înștiințat despre faptul că a primit o scrisoare recomandată.

Astfel, decizia motivată a Curții de Apel Chișinău de apel se consideră notificată reprezentantului recurentului la data de 13 octombrie 2022.

Cele menționate supra denotă faptul că termenul de 30 de zile prevăzut la art.245 alin.(2) din Codul administrativ, pentru prezentarea motivării recursului, a început să curgă începând cu data de 14 octombrie 2022, ziua imediat următoare de la data atașării înștiințării scrise, prin care destinatarul notificării a fost invitat să se prezinte la oficiul poștal pentru a ridica trimiterea poștală.

În această conjunctură, Completul de judecată a Curții Supreme de Justiție constată că motivarea recursului nu a fost prezentat de Anastasia Delinschi, reprezentată de avocatul Igor Trofim, așa cum prevede art. 245 alin.(2) din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, ceea ce, în conformitate cu art. 246 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

Subsecvent, instanța de recurs stabilește că recurenta a neglijat obligația sa de a se conforma prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, adică de a prezenta Curții Supreme de Justiție motivarea recursului în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că recurenta Anastasia Dalinschi, a fost asistată de avocatul Igor Trofim, persoană abilitată să pledeze și să acționeze în numele clienților săi, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții săi, acțiuni însă omise că către acesta. Iar, conform art.47 alin.(3) Codul administrativ, culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.

Deci, se reține că reprezentantul Anastasiei Dalinschi, avocatul Igor Trofim depunând cererea de apel, prin conținutul acesteia și-a rezervat dreptul de a depune motivarea recursului. Cu toate acestea, avocatul Igor Trofim nu și-a valorificat corespunzător dreptul procedural respectiv și nu a depus motivarea recursului în termenul prevăzut de lege.

Conform art. 24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

În conformitate cu art. 36 alin.(2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Contrar acestor prevederi legale, recurenta Anastasia Dalinschi nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen și nu a depus motivarea recursului în interiorul termenului legal de 30 de zile de la notificare, termen imperativ prevăzut de lege.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv și indiferent al recurente Anastasia Delinschi și reprezentatului său, avocatului Igor Trofim, care trebuiau să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art.6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

Sub acest aspect, Completul Curții Supreme de Justiție reiterează că recurenta Anastasia Delinschi și reprezentantul ei au cunoscut despre decizia din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și prin urmare, aveau obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt care a fost ignorant, iar în consecință a generat omiterea termenului prescris la art.245 alin. (2) din Codul administrativ.

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Anastasia Delinschi, reprezentată de avocatul Igor Trofim, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art.230, 245, 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Anastasia Delinschi, reprezentată de avocatul Igor Trofim, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Mariana Pitic

Aliona Miron